

Samorządowe Kolegium Odwoławcze uchyliło decyzję Starosty odmawiającą udzielenia zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Skarżąca jednak liczyła na wydanie decyzji reformatoryjnej przez SKO, w związku z czym wniosła sprzeciw do WSA. WSA sprzeciw oddalił, po czym Skarżąca skierowała skargę kasacyjną do NSA. Naczelny Sąd uznał, że... ocena SKO oraz WSA była błędna co do słuszności decyzji Starosty – i podzielił rozważania Starosty.

Warto na wstępie przypomnieć, że zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy o odpadach właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, w przypadku gdy zamierzony sposób gospodarowania odpadami:

1. mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska;
2. jest niezgodny z planami gospodarki odpadami;
3. jest niezgodny z przepisami prawa, w tym prawa miejscowego.

Jak wskazał Naczelny Sąd, z art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach wynika, że jeżeli zamierzony przez ubiegającego się o wydanie zezwolenia sposób gospodarowania odpadami mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska organ zobowiązany jest (decyzja związana) odmówić wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Organ nie musi dysponować dowodami, które wykażą, że przewidywany sposób gospodarowania odpadami rzeczywiście powoduje zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska, ale stanowisko swoje w tym zakresie może oprzeć na ustaleniach (dowodach), które uzasadniają możliwość wystąpienia tego rodzaju zagrożeń przy wskazanym sposobie gospodarowania odpadami. Wystarczające jest zatem by organ dysponował takim materiałem dowodowym, który pozwoli na stwierdzenie o możliwości spowodowania zagrożenia życia lub zdrowi ludzi lub środowiska.

W niniejszej sprawie Starosta analizując przedmiotowe przedsięwzięcie poprzez informacje zawarte we wniosku uznał, że aby ocenić to zamierzenie musi posiadać informacje, do których odnosi się rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie procesu odzysku R10. Rozporządzenie to wskazuje warunki pod jakimi możliwe jest prowadzenie odzysku wskazanych w rozporządzeniu odpadów w procesie odzysku R10. Jak wynikało z akt sprawy Starosta dwukrotnie wzywał Skarżącą o uzupełnienie złożonego wniosku na podstawie art. 64 § 2 K.p.a. a następnie o udzielenie wyjaśnień, na podstawie art. 50 § 1 K.p.a. W wyniku tych czynności organ uznał, że nie uzyskał informacji/wyjaśnień, które:

- potwierdziłyby rodzaj gruntu występujący na działkach, których dotyczy wnioski o wydanie zezwolenia,
- potwierdziłyby głębokość występowania wód gruntowych na terenie objętym wnioskiem,
- wskazałyby na możliwości organizacyjne i techniczne Skarżącej do zagospodarowania tego odpadu. Chodziło o sposób dowozu odpadu na działki objęte zezwoleniem, sposób przeładunku odpadu na rozrzutniki skoro nie będzie on magazynowany, wskazanie urządzeń i maszyn oraz ich danych technicznych, które pozwoliły by na ustalenie czy spełniają one wymogi ochrony środowiska w zakresie np. dopuszczalnej emisji;
- określiłyby wydajność godzinową zastosowanych maszyn i urządzeń, co uniemożliwiało zweryfikowanie masy odpadów jaka zostanie poddana przetworzeniu w ciągu roku.

Brak powyższych informacji wywołał u Starosty wątpliwość czy przewidywany sposób przetwarzania odpadów nie spowoduje zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi lub dla środowiska, a w szczególności zagrożenia dla wód powierzchniowych i podziemnych oraz uciążliwości przez hałas i zapach. W związku

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 07, czerwiec 2019 11:51

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 1151

---

z tym, w ocenie NSA, SKO niezasadnie zastosowało art. 138 § 2 K.p.a. bowiem w istocie dokonane przez Starostę ustalenia – a raczej brak możliwości ich dokonania, w związku z nieprzedstawieniem stosownych wyjaśnień przez wnioskodawczynię – mogło i wywołało u organu przeświadczenie, iż zamierzony sposób gospodarowania odpadami mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska, a taka konstatacja uzasadniona okolicznościami niniejszej sprawy dowodziła zaistnienia przesłanki z art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach i stanowiła podstawę do odmowy wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 maja 2019 r., II OSK 1143/19

Źródło: [CBOSA](#)